

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló« a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására »Fejérmegyei Napló« cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:

BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.

Egyes számok kaphatók: Rotter L., Weisz H. és Krausz V. tőzsdéjében.

A meglepetés.

Azt hisszük, semmi sem okozhatott volna oly óriási meglepetést városunkban, mint a függetlenségi párt petíciója. Mindenütt róla beszélnek, az utcán, a hivatalokban, vendéglőkben, kaszinókban csak erről folyik a szó.

A kormánypárt úgy tartja, hogy tisztán fog kikerülni belőle. Ha nyugodt a lelkiismeretük, ha állítólag nincs olyan cselekedetük, a mi a törvénybe ütközik, a mandátum annál tisztábban, mondjuk — a tisztító tűzben megújodva kerül a nyilvánosság elé, a mely ugyanis rossz véleményben volt felőle; ha azonban ellenkezőleg áll a dolog, akkor a következményeket el kell viselni, hiszen állítólag jogállamban élünk, a melynek homlokára Széll Kálmán a »jog, törvény és igazság« hármás jelszavát vésette.

A függetlenségi párt meg így gondolkodik: Midőn Manndorff bárót, annak minden ellenvetése ellen rábirta a mandátum elfogadására, győzelmet s esetleges tisztességes bukást remélt, hogy 501 szóval buktak el, kötelességüknek ismerik kimutatni, hogy nem igazságon alapult ez az eredmény. Azt hiszik, hogy ezzel Manndorff bárónak tartoznak.

Másrészt pedig a függetlenségi párt a jövőre gondol, hogy a visszaélések, a melyek évtizedek óta gyökeret vertek s a választásokkal mintegy szükségszerű kapcsolatban vannak, végre valahára megszűnjenek, vagyis ha a törvény betűje

nem tudta megállítani munkájukban a tévedőket, tanítsa meg a keveses példára.

Egyébiránt tepnap délelőtt 12 óra alá a kérvényt Gánóczy Flóris közjegyző állította. Hogy mennyire békülékenyek és kapacitálhatók az ellenzékiek, mutatja a következő eset, a melynek kifolyásaképpen az ellenzék már-már azon a ponton volt, hogy eláll a mandátum megtámasztásától. Havranek József polgármester ugyanis felkereste a peticionálókat és könyörögve kérte őket, hogy a város és annak nyugalma érdekében a mandátumot ne támadják meg. A ki ismeri a mi polgármesterünk rábeszélő képességét, argumentumainak ügyes csoportosítását melyekkel a követek is képesek megindítani, el tudja képzelni, hogy a kurucok készek voltak letenni a fegyvert és elálltak volna kérelmüktől. De közébejött egy körülmény, a melynek felemlítése újra keményítette a lágyult sziveket Valaki főlemlítette, hogy az egyik helyi lapban a peticionálókat a szeméten fetregő utacsalányhoz hasonlították, a ki végső elfajulásában ily szókra fakadt:

— Azért is bestia leszek.

— Ha odaát, maguk a kormánypártiak ily gyalázatosan beszélnek rólunk, akkor nem engedhetünk.

És megmaradtak föltett szándékuknál. A kérvényt a következők irták alá:

Dr. Holly Géza, Lassits István, Kostyelik Ferenc, Kostyelik József, Német János, Ditmár József, Wild József, Bertolet Gyula, Bernát Ignác, Héjj József.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZAJA.

Halottak napján.

(Francziából.)

Mindenszentek estéjén, midőn a nap nyugóra szállott, némán és magabaszálltan vonult ki a nép a temetőbe.

Mindenki egy-egy kedves sirhalmot keresett fel, hogy ott virággal, imával és könnyekkel adózzék a kegyeletnek.

Ugy tünt fel előttem, mintha a halál angyalát láttam volna lebegni az élok mögött és néhány szót susogni édesdeden a gyászaborult látogatók fülébe.

Anya térdelt bő könnyeket hullatva egyik sirdomb mellett, hol eme felírás vala olvasható:

Itt pihen D. . . György.

1898. jan. 1. Öröm napja!

1899. jun. 5. Könyvek napja!

— Asszony, mit cselekszel? kérdé tőle a halál angyala.

— Elszállott angyalkamat siratom és nem tudok megvigasztalódni. Alig ölelem őt keblemre, és ime már elragadva tölem.

— És a halál angyala felel:

— Anya! fájdalmas igazságos, Isten nem ver meg érte. De mégis! Oh! ha olvasni tudnál a jövő titkaiban. E gyermek ha élve marad sokkal keserűbb könnyeidbe került volna. Most az

égben van! Ott vár reád, onnan véd téged. Örülj és áld Istenedet. Hogy őt üdvözítse s neked egykor ismét visszaadja, azért vette el tőled az Ur.

Atya zokogott máshelyütt, midőn olvasá a következő siratot:

Itt nyugszik D. . . Róza.

Született 1880. május 1-én

Meghalt 1898. május 30-án.

Ember mit cselekszel?

— Siratom szeretett lányomat, szegény életem örömét s reményét. Napjai virágában hervadt el . . . alig 18 éves korában.

— És a halál angyala viszonzá:

— Atya ne vádold az Atyát, ki a meny-nyekben van.

Bármit tesz Ő, szeretetből teszi. Rettentő török leselkedtek már leányod lábaira, ámde én kölcsönzém szárnyaim, ha a paradicsomba repüljön. Kevéssel később már nagyon is későn lett volna.

Gyermek zokogott sirdombra borulva mely-nyél a felírás ez vala:

Itt várja a feltámadást P. . . Mária.

Meghalt 34 éves korában.

Jóságos anya volt.

Imádkozzatok érte egy Miatyánkot.

— Gyermek mit téssz?

Jó anyámat siratom. Minő üres maradt utána otthonunk, minő pótolhatatlan hézagot ha-

Igy természetesen a törvény rendjének szabad folyása lesz. Először lejön egy bizottság, a mely a vád értelmében kihallgatásokat fog eszközölni. Mivel a kérvény tisztán az etetés-itátás vádját emeli, eskü alatt ki fogják hallgatni azokat a korcsmárosokat, a kiknél állítólag etetés-itátás előfordult. Ki rendeztette, kinek a költségén történt? Ha a vád igaznak bizonyul, a mandátumot megsemmisítik s a bűnösökre fogházbüntetés vár, ha pedig „*nagymérvű*“ etetés-itátás vádja igazolódniék be, ennek a felülvizsgálatára képviselőköl álló bizottság fog lejönni s ha ők is beigazoltak látják a *nagymérvű* visszaélést, a város öt esztendőre elveszteni jogát a képviselőválasztásra.

Biz ezek nagyon kemény és szomorú dolgok. S akárhogy vesszük a dolgot, nincs a ki ne sajnálná őszinte lélekkel, hogy mindezeknek Zichy Jenő gróf nevével kapcsolatban kell előfordulniok. Azt a ki a hazának annyit tett, a ki iránt városunk is hálával tartozik, azt a férfit ily mozgalmak központjává tenni nem lett volna szabad. Valóban ő nem érdemelte meg. S a vád azokat éri, a kik tapintatlan, az embereket nem ismerő, tőlük és gondolkodásmódjuktól vadidegen, magyar ember által meg nem emészthető eljárásukkal, a végtelékig izgatják a kedélyeket. Mi tagadjuk, hogy Zichy Jenő gróf egyéniségéből csak valami is volna abból, a mi a polgárságot nem a maga részére kötelezné le.

gyott szívünkben, mióta ki költözött a csendes temetőbe!

A halál angyala pedig így felele:

— Gyermekem! kegyeletes könnyeid soká megőrzik lelkedben jó anyád emlékét s tisztelést.

Valóban oly anya volt ő, ki ismerte nagy kötelemét s azokat híven be is akarta tölteni. Isten kárpótolja fáradalmait, midőn őt magához szólítja. Még erősebb s gyengébb anya ő most, mint volt valaha; örökös feleltet a magas égből. Ne feledjétek, miket adott, s nyisd meg fűlel tanácsainak a jövőben.

Nő térdel az egyik sírnál s olvassa:

Itt nyugszik N. . . Móríc

Elhunyt 45 éves korában

Az örök világosság fényeskedjék neki.

— Asszony mit cselekszel?

— Virágot hoztam térjem sírjára.

— Elég! Vésd szivedbe. Jobb volna ha kevesebb virágot hoznál s több imát. Szállj csak magadba gondolt meg, hogy övezgységed négy hónapját miként töltötted. Ugy-e, mint igazi övezgnek illik? Ah! félek, hogy e virágok, mik elhervadnak nagyon is hü jelképei valának a te »örökös« hűségnek. Isten akarja, hogy megbecsüljék az igazi övezgvet, ki gyászol, imádkozik a mások épülésére van. Különben nem érdemel becsülést.

Itt nyugszik M. . . Albert

Meghalt 65 éves korában.

A püspöki szék betöltéséhez.

Szándékosan nem szoltunk hozzá ez ideig a székesfejérvári püspöki szék betöltéséhez. Nem azért, mintha bnnünk nem érdekelt volna e nagy fontosságú kérdés. Sőt! Csak hogy beláttuk azt, hogy egy vidéki lapnak, mint mi is vagyunk, meg másik is, nem hivatása ezen, oly nagy fontosságú ügybe magunkat beleártni. Előre kijelentjük, hogy most sem tesszük azt. Imádkozunk és tisztelettel várjuk az apostoli király s a Szentszék, mint halljuk, immár közeli döntését. Teljes tisztelettel a kombinációban forgó magas állásu egyházi férfiak kiváló személye iránt, csak a »Székesfejérvári Hirlap«-hoz volna néhány szavunk. Szerkesztője katolikus ember, azért hisszük — talán — megért bennünket . . .

Nem tartanánk magunkat egy napig sem méltóknak arra, hogy lapunk az Egyház Fejének szavait és áldását viselje homlokán, ha megjegyzés nélkül hagynánk azt a hangot, melylyel t. laptársunk a püspöki szék betöltésének kérdését s ezzel egyidejűleg a római Szentszék állítólagos döntését tárgyalja.

Mi ugy tudjuk, hogy Rómának van egy kis köze ahhoz, ki legyen a kath. Egyház püspöke s így mikor ezen kérdésben állást foglal, nem idegen avatkozik a mi nemzeti ügyeinkbe, hanem az Egyház Feje a kath. Egyház ügyeibe, mi talán nem eshetik kifogás alá. A történelem ez ideig ugy tanította, hogy sz. István királyunk II. Szilveszter pápától kapta a püspök-kinevezési jogot, mely jognak épen ezen alapon birtokosa a magyar apostoli király.

Már most, ha Róma legfelsőbb s érintetlen megerősítési jogánál fogva egy-egy püspöki kinevezésbe beleszól, ez ellen senkinek szava nem lehet. Ha pedig valaki e fölött való nem tetszésének oly hangon ad kifejezést, mint azt nevezett laptársunk cselekedte, az határozottan tiszteletlenség az Anyaszentegyház Fejével szemben. S ha ezt katolikus ember teszi, tette kétszeres beszámítás alá esik.

Egy kath. embernek tudnia kellene, hogy a pápaság isteni intézmény, a Pápa Krisztus Helytartója, az egész kath. Egyház feje, kétszázötven millió kath. hívő lelki vezére, ki iránt mindenki,

Imádkozzatok érte!

— Gyermek! mit cselekszel?

— Szegény atyámat siratom. Fájdalom! ő hosszú időn át feledé gyermekéje Istenét. Vajjon az Úr tekintetbe vette-e késő bánatát?

Az angyal pedig így szökölt:

— Remélj! Isten jó! De te légy bölcsőbb atyádnál. Egy százados tisztító-tűz alig lesz képes, hogy egy félszázad bűnét lerója. Minő esztelen, ki nem gondolja meg, hogy a másvilágon le kell számolnia.

Itt pihen G . . . Rajmond.

Elköltözött 50 éves korában.

— Ember mit cselekszel?

— A kegyelet vont ide barátom sírjához.

És az angyal felelé:

— Hallgass reám, ki még élsz főképe te s ne utánozd azt, ki már meghalt. Életében elhagyta Istenét, Isten elhagyta őt haláltságában. Általános szabály: minő az élet, olyan a halál. A fa, ha kidől azon oldalra esik, melyre hajlott. Isten vegtelenül jó! Egy pillanatnyi bánat elég a lélek megmentésére; ámdé ez az igazi bánat Isten ajándéka, mit nem ad meg mindenkinek. Isten jó, de igazságos is és rettenetes az ő kezeibe esni.

És midőn a halál angyala végig járta egyenkint a sírokat, a temető kapuja felé vette útját. Az éj elközelgett s a gyászoló nép kezdé elhagyni a temetőt.

Az Úr angyala az ajtóban bucsuzókép ezt sugta valamennyinek a füljébe:

aki kath. voltára ad valamit, feltétlen tisztelettel tartozik. Egészen más egyes »bécsi dámák« csárdás-ellenes hangulatát, no meg a »bécsi körök« felőlünk táplált érzelmeit ugy általánosságban piszkálgatni, és megint más Rómáról per »beleüti az orrát« tárgyalni.

A »Székesfejérvári Hirlap« tudhatná, hogy az a pápaság, melyről ilyen »teklí-mekli« hangon ír, 1800 és még néhány év viharát állotta már ki; ennek a pápaságnak a képviselői császárokat, királyokat, hatalmas birodalmakat láttak romba dőlni és porba hullani; ez a pápaság ma is, — mikor mindenéből ki van fosztva, — a világ első hatalma és tekintélye; melyet a földkerekségnek minden, még más vallásu népe és uralkodója is respektál s hogy ez a pápaság épen egy kis vidéki lapocskának tartozik legkevésbé számat adni cselekedeteiről. Azt meg talán a »Székesfejérvári Hirlap« sem hiszi el, hogy a világ első tekintélye mindenféle »icli-ficli« összeköttetésekkel bír az egyes országokban.

Ez a tónus tehát, mely a legnagyobb mértékben neveléses volna, ha olyan szomorú nem volna, csak arról jó, hogy megismételtesse velünk azon óhajunkat, hogy »kath autonomia ne jöjjön el még a te országod!« Addig, mig katolikus férfaink ily hangon beszélnek Krisztus földi Helytartójáról, addig csak az a kérésünk: »adj Uram nekünk előbb kath. intelligenciát és aztán autonómiát!«

Utolsó megjegyzésünk pedig az, hogy: *ne tanuljunk tönust a zsidó lapoktól!*

UJDONSÁGOK.

— **Mindenszentek napján** az anyaszentegyház az égi haza felé irányítja gondolatainkat, hogy lássuk a jó munka fényes jutalmát, a győzelem ragyogó koronáját. A Szentek egyességének tana, mely szerint a földön még küzdő, a purgatoriumban szenvedő s a mennyországban örvendő lelkek egymás segítségére vannak, vigasztalja ma el szívünket; a szentek égi jutalma példájuk követésére buzdítja s azon gondolattal barátkoztatja meg a hívő

— Ti, kik távoztok innen, ne feledjétek, hogy még ide visszatérte egykor, hogy aztán itt maradjatok. »Boldogok a halottak, kik az Urban halnak meg, . . . mert cselekedeteik követik őket.«

A Szent Irás e szavaihoz bizonyos mélyen vallásos fiatal leány gondolatait csatoljuk, ki 15 éves korában hagyta el a földet. Bizalmas iratában e kérdést intézi magához:

»Mi a halál?«

És a leányka így felel magának:

»A halál mindég így határozzák meg: a lélek és a test elválása. Ámdé, ha a lelket mi sem köti a földhöz, nincs mitől elválnia. Ha Istenben szereti azokat, kiket szeret, ugy nem hagyja el őket, csupán elmegy értök imádkozni. »Isten hozzátok«-at mond szereteteinek, de egyesülve marad velök. Viszontlátni megy azokat, kik őt már megelőzték. Ah! a mi engem illet, mennyien várnak már ott fenn énreám! Minden nap áldozattá válni óhajtok. És midőn meg fogok halni, bár akkor már mindent feláldoztam volna! Bár csak mi sem hiányoznék már az áldozatból minő örömmel szállhatnék akkor az égbé.«

A leányka, ki e megható s keresztényez illő szavakat írta, valóban nem soká késett az égbé költözni. Utolsó sóhajában áhitattal rebegte a királyi próféta szavait:

»Vigadok, mikor azt mondják nekem: Az Úr házába megyünk.«

Müller Lajos.

keresztényeket, hogy az élet vásári zájában csak az ismeri fel célját s tölti be rendeltetését, a ki Istennek hűségesen szolgál.

Mindenszentek ünnepén d. e. 9 órakor a székesegyházban az ünnepi szent misét **Károly** János káptalani helynök, nagyprépost mutatja be az egek Urának, a sz. beszédet pedig **Kéri** Ferenc karkáplán tartja. — Halottak napján d. e. 9 órakor a gyász-misé **Károly** János káptalani helynök mondja, **Szalay** József belvárosi káplán pedig prédikál.

Mindenszentek napján d. e. 9 órakor a székesegyház chorusa előadja dr. **Kneifel** Ferenc karnagy vezetése alatt **Zsaskovszky** A dur miséjét ének és zenekarra

Betétek lesznek graduálére »Justorum animae« vegyeskar orgonakisérettel Schallertől; Offertoriumkor: »Salvum fac servum tuum« Cherubini L.-tól, éneklí **Rostagni Flögel** Karola.

November 2-án, azaz halottak napján a chorus nagyobb szabásu művet, **Bibl** Rezső bécsi karmester s hirnevés zeneszerzőnek nagy orchesterális D moll requiemjét adja elő, melyet a szerző Istenben boldogult **Erszébet** királynékn emlékére írt. Az egész mű előadásában részt vesznek a chorus tagjain kívül városunk számos női és férfi zenekedvelői. — Offertoriumkor **Rostagni Flögel** Karola, **Hauptmann** Anna, **Vogel** Alajos és **Mátray** Ede éneklík Cherubini L. »Pie Jesu« című 4 szólamu dalát zenekarkísérettel.

— **Az új püspök.** Most már bizonyosra lehet venni, hogy a székesfejérvári egyházmegye új püspöke **dr. Várossy Gyula**, kalocsai kanonok, a budapesti központi papnevelde szentéletű tudós igazgatója lesz. A kinevezést a legrövidebb idő alatt várhatjuk. Lapunk alapos és követlen forrásokból eredő információk (nem újsághírek) alapján, már több mint fél esztendővel ezelőtt hozta e hírt, mint a legvalószínűbb kombinációt. A mit akkor mondottunk, ugy látszik pár nap mulva már mint positiv tény hirdethetjük. Midőn e hírt a legbensőbb örömmel hozzuk olvasóink tudomására, mondhatjuk, hogy oly püspököt nyer a székesfejérvári egyházmegye, a kire mindenha csak büszkeséggel tekinthet.

— **Az Öltáregyesület sz. miséje** a jövő vasárnap — November 3-án — délelőtt 10 órakor a szemináriumi templomban log bemutattni a Mindenhatóknak.

— **Novembori előléptetések a hadseregben.** Május és november hó elseje az örömnapi katonatiszti körökben. A csillaghullás rendszerint e napokon történik s a »Rendeleti közlöny« soha nem kapósabb, mint ilyenkor. A jelenlegi november elseje nem hullatta bőséges harmatát, az előléptetések az előző évekéhez képest kevesbedtek. A minket érdeklő kinevezések közül adjuk az alábbiakat: Ő felsége virtslogi **Rupprecht** Heinrich ezredest, (létszám felett a székesfejérvári 17. honvéd gyalog ezrednél) a 81. honvéd gyalog dandár parancsnokát — miként már jeleztük — vezérőrnagygyá, továbbá a honvédségnél **Monzpart** András és **Lederer** Miksa II. oszt. századosokat I. oszt. századosokká, **Nyáry** Győző, **Fókulthy** Béla főhadnagyokat századosokká, **Villy** Lajos és **Gyuk** Nándor hadnagyokat főhadnagygyá, **Katz** József hadapród tiszthelytest hadnagygyá léptette elő. A helybeli dzsidás ezrednél: herceg **Lichtenstein** Alajos főhadnagy

kapitányi, herceg *Lichtenstein* Alfréd és *Álgya* Sándor hadnagyok főhadnagyi rangot nyertek. A cs. és kir. 69. gyalogezrednél *Sabik* Emil őrnagyot alezredessé, *Keszler* Károly hadnagyot főhadnaggyá, *Goldmann* Károly, *Ostovic* Sándor, *Kövér* György és *Goldoni* Santó hadapród tiszt-helyetteseket hadnaggyokká léptette elő Ő Felsége. Gratulálunk!

— **Tanító-gyűlés.** A székesfejevári közép alesperesi kerület tanítói kara f. hó 28-án Nagy-Lángon tartotta rendes évi gyűlését Bezöky József ker s. tanfelügyelő elnökletével. A gyűlést mint rendesen szt. mise előzte meg, a mely után a tanítói kar küldöttsége id. Zichy János gróf üdvözlésére indult. Szabó Elemér a küldöttség szónoka, méltatva a gróf jótéteményekben dus életét, üdvözölte őt ez alkalomból. A jókívánatokat a gróf megköszönve biztosította a tanítói kart, hogy érdekében ereje engedtéig szívesen fog dolgozni. A gyűlés Bezöky József elnök lelkes megnyitói beszédével vette kezdetét. A ielkes éljenzással fogadott beszéd elhangzása után a tavalyi dolgozatok asztaltak ki, a melyek közül legjobbnak tálaltatott *Péntek* Antal tanítóé s ez az elnök részéről 10 korona jutalommal lón ki-tüntetve. *Csima* János felolvasása derült hangul-talban tartotta hallgatóit, a minék befejeztével a folyó ügyek nyertek elintéztést. A gyűlést *Csön-gedy* István vendégszerető házánál lakoma kö-vette, mely késő estig együtt tartotta a társa-ságot.

— **Amateur Club.** A helybeli műkedvelő fényképezők, festők és rajzolók egyesületté alakultak. Célja az egyesületnek a műkedvelő fényképezést, rajzolást és festést minél szélesebb körben és tökéletesebben gyakorolni s a társadalmi egyesülést ápolni. Az alapszabályok alapító, működő, rendes és pártoló tagokat különböztetnek meg. Az alapító díj legalább 100, a működő tagsági díj havi 3, a rendes tagsági díj évi 12 és a pártoló tagsági díj évi 6 koronában állapított meg. A tisztikar a következőkből áll: védnök: *Zichy* Jenő gróf, elnök dr. *Palánszky* Miklós, alelnökök: dr. *Bierbauer* Viktor és *Peék* Gyula, titkár: *Wertheim* Pál, háznagy: *Klöbner* József, pénztárnok: dr. *Vermes* Mihály. A választmány tagjai: *Nagy* Dezso, *Beck* Ernő, *Zádory* Béla, *Bogyai* Andor, *Schwarz* Ármin, pótagok: *Binder* Béla és *Gigler* Béla. A választmányt a közgyűlés megbizta, hogy egy alkalmas helyiséget béreljen ki s mint értesülünk már ki is bérelte a Kórház-utcai Rembrand-féle műtermet.

— **Névvaltoztatás** Pospispil Ferenc sárbo-gárdi illetőségű vasuti hivatalnok vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel »Pálfi«-ra és *Weisz* Ármin helybeli illetőségű, budapesti lakos veze-ték nevét »Vas«-ra változtatta.

— **Rendkívüli közgyűlés a megyénél.** Több bizottság megbízása ez év végével lejár, ezeknek megalakítása s a tisztí fizetések rendezése végett Fejérmegye törvényhatósági bizottsága november hó 11-én d. e. 11 órakor a vármegyeház 1. emeleti dísztermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: A köz-igazgatási bizottságból az év végével kilépő 5 tag helyének választás utján leendő betöltése. (Kilép-nek: *Tallian* Vilmos, *Szűts* Sándor, *Molnár* Béla, dr. *Szűts* Andor, *Vértessy* József, a kilépő tagok újból megválaszthatók.) A központi választmány-nak és az állandó választmányának 1902, 1903, és 1904. évre leendő megalakítása. Az igazolási vá-lasztmányának 1902. évre leendő megalakítása. Az állandó bíráló választmányának 1902, 1903, és 1904. évre leendő megalakítása. A tisztí nyugdíj választmányának 5 évre való megalakítása. A jegy-

zői nyugdíj választmányának és a közegészségügyi választmányának 3 évre való megalakítása. A ki-jelölt választmányának megalakítása. Az igazolási választmány a f. é. október hó 14-én megtartott bizottsági tag választások eredményét bemutatja. Küldöttségi jelentés a tisztviselők fizetésének ren-dezése tárgyában.

— **Sakkhir.** A »Székesfejevári sakköz-társaság« 1901. évi november hó 2-án este 8 óra-kor az »Otthon« kávéházban II. rendes évi köz-gyűlést tartja, a melyre a tagokat ez uton is meghívja az elnökség. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitói. 2. Titkári jelentés. 3. Pénz-tári jelentés. 4. Az alapszabályok kiegészítése. 5. Indítványok.

— **Furcsa.** A *Magyar Szó* című rituális köpködő újság tegnap egy cikket hozott, a melyben éktelenül éktelenebb hülyeségeket hord össze *Szűllő* Géza néppárti képviselő ellen. Eze-ket megszoktuk már tőle s legfeljebb nevetünk rajta, hanem föltűnt a cikkirő alírása:

Egy magyar katolikus.

Nagyon nagy súlyt fektetett a »magyar« szóra, a miből látszik, hogy takargatni akar va-lamit, pedig kifogástalan mondatzerkezetekkel és helyesírással ékeskedik. Nem volna talán helye-sebb és a valóságnak megfelelőbb, ha így írná:

Egy zsidó katolikus.

Mert manapság már ilyenek is akadnak.

— **Szellős közjegyzőség.** A közjegyzői iro-dákba soha sem megy szívesen az ember, mert bizony ott hamarosan nagy pénzzel kénytelen előállani, mert bizony drága ott minden akár a patikában. Köztudomásu dolog, hogy egy-egy közjegyzői iroda busásan jövedelmez, épen ezért csodálkozhatik az ember, ha a helybeli köz-jegyzői irodába belép. Négyen vannak az iroda helyiségben, a hol rozoga ablakok és ajtók között kénytelenek dolgozni az alkalmazottak, de talán ha azok nem is volnának, a szellő vigan s könnyű szerrel kukkanthat be ebbe az irodába, mert akkora repedések diszitik a falakat, hogy már-már az emberi élet elleni merénylet tovább tűrni e hiányokat. Tisztaság dolgában sem tel-jesen kifogástalan ez a helyiség, pedig egy ilyen nagyforgalmu helyen talán nem volna felesleges arra is adni valamit, de legalább is az eddiginél többet. Talán meggondolja magát *Gánóczy* Flóris bátyánk s renováltatja az őszi fészket.

— **Meghívó.** A fejérmegyei hivatalos tantes-tület adonyi járás tanítóköre, 1901. november hó 7-én d. e. 9 órakor Érden tartja őszi gyűlését, melyre annak tagjai és a tanügybarátok tiszte-lettel meghivatnak. Tárgy: 1. Elnöki megnyitói. 2. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. »Az önismeret és önbecs, mint a műveltség alapja.« Előadja: *Isó* Lujza ercsi tá-nító. 4. »Neveljünk emberszeretetre.« Szabadon előadja: *Krammer* Simon duna-pentelei tanító. 5. »A művelődés indító és gátló tényezői.« Felol-vassa: *Gremspinger* P. Vidor rácalmási tanító. 6. Tagdíjak beszédese. 7. Gyakorlati előadás. 8. Indítványok. 9. A jövő gyűlés helyének megha-tározása, hitelesítők választása. A kik az étkezés-ben részt venni óhajtanak, *Fischer* Gyula érdi főtanítónál jelentkezzenek. A Budapest-pécsi reg-ponat Érd község alatt áll meg, tehát a megálló-helyen s ne a főállomáson szálljanak ki az érezők.

— **Jó tettért jót ne várj.** Lengyel Miklós asztalos-segéd nyakába vette a világot s faluról-falura gyalogolva bú nélkül tölti napjait. Lakást, na meg csak ennalót is kap s ha egy kis pénzre van szüksége, emel egyet az idegen jószágon s odébb áll vele. Így tett a napokban *Krepsz* Pál nagy-perkátai lakos gazdaemberrel is. Valahogyan

bekönyörögte magát kvártélyra, sőt *Krepsz* egy kis estébédél is megkínálta s hálából ugyancsak elbánt vele Lengyel. A vendéglátó gazda ugyanis már kor hajnalban bottal üthette a nyomát az idegennek, a kinek távozását aligha sajnálta volna, ha nem tűnik el vele együtt az órája, cipője, pénztárcája s egyéb könnyen kezelhető apróság. A csendőrség megindította a nyomozást, eddig azonban eredménytelenül.

— **Bucus.** A következő levelet kaptuk:

Csucs István, a Rác-Almási volt káplán urnak.

Szeretet lelki Atyánk, mély fájdalomt viselünk azon perctől, midőn tudomásunkra jött, hogy töled, a mi szeretet lelki Atyánktól meg kell válnunk. Be-jött az Őz, a fákrol hullanak a levelek, melyek disziték őt a természetnek Szép nyarán, de nem hull le annyi levél, amennyi könycsépp hull le pár napja a keresztény néped szeméből. Zokog a keresztény Nép, mert szívében él az édes Üdvözítő. Mege-dzett embereknek pattakék hull a fájdalom köny szemé-ből, mert szívükben él a Hit, zokognak mindnyájan, mert Isten hozzádot kell mondani ahhoz, ki jobb-létünk s életünk megmentője volt. Mint az Ember, ki a Tenger félelmes hullámaiban haldokolva, utol-jára jön fel a felszínre, hogy ismét elmerülve a tenger mélységében lelje halálát, ekkor a Mentő oda érve kiragadja őt a halált ordító vérszomjas hullámok karjaiból, és a haldokló új életre jön. Édes lelki Atyánk! így ragadtál ki minket egykor Istenőt meg-átkozott vérszomjas népségnek karmaiból, új életet adtál nekünk s elkészítéd ártatlan gyermekeinknek jövendő boldog életét. Küzdést, szenvedést nem ismertél, azon sok rágalmatok, mellekkel tiszta étledet a Gonosz népség beszennyezni akarván, türellemmel elviselted értünk, mert igazi Édes Atyánk voltál, bátran mondhatjuk, mert láttuk és éreztük, hogy a Szűkölködőknek segítsége, a Szomorúaknak vigasz-talója, az Árvaaknak igazi Édes Atyja voltál, ha beteg volt falunkban bár Szegény vagy Gazdag, mindenütt ott láttunk tégedet, békét nyugalmat s Aldást osz-togatva, ezért zokog a keresztény Nép, ezért sirnak az Árva gyermekek, mert érzik, hogy ismét egy igazi Édes Atyának kell mondani, hogy Isten veled. Nem tudsz elbucsuzni tőlünk, mert a szavak elhaltak aj-kadon, csak a szeméből omló köny sugja nekünk, hogy Isten veled, tán jobb is így, mert ha bucsu-zásra látnánk nyílni ajkadat, tán meghasadna szívünk fájdalommal. — Oh! Istenem, mily boldogok lehetnek azon szülők, kiknek ily gyermekük lehet, s boldog a Nép, ha ily lelki Édes Atyára t. lál. Nem is hiszünk, hogy mostani szülők től származol, Oh! hisz ez nem lehet, talán a Mártiroknak csendes sir-jaiból jöttél hozzánk? hisz szenvedni jöttél s szen-vedni távozol. Igen, igen, ennek így kell lenni, hisz a Mártiroságnak koszoruját látjuk ragyogni fejeden. Nemes kebledből fénylik titka a keresztának! Drága gyöngyünk, szemünk fénye, s mindnyájunknak édes Atyja voltál ültéd alatt, és most eltávozol. Oh! Isten veled! te elmész tőlünk de Dicső emléked ifog Élni sziveinkben, ifog Élni addig mig a föld-nek rideg hantja elnem takar, Isten veled! Hü néped imája kíséri fogja minden léptedet, Oh! Isten veled! Áldja meg az Isten étledet jószágodér, Legyen Aldot még a hely is hol egykor poraid nyugosznak, Isten veled! Oh! Isten veled! mert így akarát az Ég . . . Hú gyermekeid nevében,

Simon István.

Leközöltük ezt a levelet egyszerű mivoltá-ban, úgy a mint kaptuk, nem tettünk hozzá és nem vettünk belőle el semmit. Mily őszinte és mily mély az egyszerű nép érzelmvilága, meny-nyire tudja szeretni azt, a ki lelkével hozzája fér. Mily nagy öröme lehet a mélyen tisztelt zsidó-ságnak, hogy régi óhaja így teljesedett.

— **Tolvaj kereskedő-tanonc.** *Kohn* Ignác Háltér 1. szám alatti lakos immár 70 éves s hogy az öreg korral járó gondjain könnyítsen vala-melyest, saját tanyájára lakót fogadott s azt élelmezte is. Nemrégiben *Steiner* József 16 éves kereskedő-tanonc került hozzá teljes ellátásra s a családii együttlét napról-napra növelte a bizal-mat, a mi *Khonra* nézve elég szomorú ered-ménnyel végződött. F. hó 29-én ugyanis *Steiner* Józsefet hiába várták haza, nem jött. Rosszat sejtett az öreg *Kohn*, körültekintett a szobájá-ban, bekukkantott a szekrényekbe is csakhanar

